

Sterkest kritikk fikk jeg i Hamsun-saken sier riksadvokat Arntzen.

Profitørsakene er påtalemyndighetens problembarn.

Vi burde hatt en egen „Værnemager“-lov.

— Og så en uttalelse på fallrepet før De trekker Dem tilbake: som riksadvokat 1. oktober, ber V. G. Sven Arntzen.

Før vi lar ham komme til orde, innskyter vi, til leserens orientering at vi har foran oss en mann som utvilsomt må sis å ha fylt det vanskelige embete han ble plasert i ved frigjøringen — akkurat som han like utvilsomt må sis å fylle den stolen han sitter i. Han har noe av slagbjørnen over seg, brei, traust og stø på labben, men også med ganske meget av den godslige humor og det blink i øyet som vi — Th. Kittelsens landsmenn — gjerne forbinder med en god, norsk bamse. Han er ikke lett å rugge, hverken figurlig eller bokstavelig. Og om det smeller litt på verandaen hans oppe i Blindernveien og avisene rykker ut med skremmende overskrifter om attentatforsøk, så tenner han pipa med akkurat den samme, tilvante sinnsro som før.

— Det er ikke fordi De er lei av virksomheten som rikets øverste påtalemyndighet De nå trekker Dem?

— Langtifra! Det har vært en tid jeg nødig ville unnvært. Og ved sær-

Riksadvokat Sven Arntzen.

lig fordi jeg fikk høve til å være med på utarbeidelsen av landssvikbestemmelsene, føles det dobbelt interessant å ha kunnet være med på å se bestemmelsene føres ut i livet. Vi bør prise oss lykkelige i dette landet, som hadde bestemmelser vi kunne gjøre bruk av meget hurtig. I motsatt fall skulle De nok sett

(Fortsatt siste side).

kritikk av virkelige dimensjoner over at rettsoppgjøret gikk for sent unna.

— Når mener De det kan være avsluttet?

— Jeg føler meg temmelig sikker på at når 1947 begynner, vil påtalemyndighetene og politiet ha avviklet praktisk talt alle saker som kommer inn under betegnelsen rettsoppgjøret. Men med ett viktig unntak: profitørsakene. Det har vært gjen tatt en rekke ganger at det for en stor dels vedkommende er overordentlig sene saker å få etterforsket og belyst. Her må en også huske på at ennå har ikke Høyesterett fått noen profitørsak av særlig betydning til pådømmelse. — Den første Høyesterett får, er så vidt jeg vet saken mot brødrene Nilsen fra Drammen, der det i lagmannsretten var en meget stor forskjell mellom aktors påstand og dommen.

— De økonomiske landssviksakene er i det hele rettsmyndighetenes problembarn?

— Ja, vi skulle etter min mening hatt noe i likhet med danskenes «Værnemager»-lov, som egentlig var å oppfatte som noen landssviklov — en må i det hele være forsiktig med å bruke den bastante karakteristikken «landssviker» i tide og utide. Det er klart at storprofitørene, «haiene», bør rammes av landssviklovene, og jeg mener også at de bør tas hardt. Men ikke minst innen disse økonomiske sakene er det en mengde nyanser en støter på, her spiller også forbrytelsens art en meget stor rolle.

Det som nå er det avgjørende for hvorvidt inndraging kan finne sted, er om vedkommende kan sis å ha optrådt utilbørlig i sin forbindelse med tyskerne under okkupasjonen. Mener påtalemyndigheten at utilbørlighet foreligger, reises det sak, og resulterer den i at fortjenesten inndras, vil domfelte dermed få betegnelsen «landssviker» på seg. — Finner derimot påtalemyndigheten at utilbørlighet ikke foreligger, lar den saken falle, og dermed blir vedkommende sittende igjen med sin fortjeneste ved tyskervirksomheten — et forhold som med rette kan sis å være utilfredsstillende. Mine synsmåter på det økonomiske oppgjøret kan jeg si faller sammen med professor Andenæs' (se annetsteds i dagens nummer).

Verdens Gang
29. Aug 1946

117087

— De har i grunnen hatt en «god presse» i Deres funksjonstid, herr Arntzen?

— Tja, det må jeg jo si. Men det har da også vanket kritikk. Den avgjørelsen jeg er blitt sterkest kritisert for, er den i Hamsun-saken.

— Har De fått mange anonyme brev?

— Det er ikke fritt. Ikke så få har vært «silkefront»-preget.

— Syns De selv De har vært for streng?

— Nei. Og når vi snakker om det, syns jeg nok, at når vi har innført

lovens strengeste straff her hjemme, burde den vært anvendt på flere av de virkelig ledende under okkupasjonen.

— Skal De gjenoppta Deres privatpraksis nå?

— Det er sakens på tide. Jeg håper ikke det tar for lang tid å opparbeide den igjen. Dessuten er jeg jo nå blitt styreformann i Jernverket, så jeg får fortsatt nok å gjøre.

— Er det så at rikspolisjef Aulie blir Deres etterfølger som riksadvokat?

— Det kan jeg ikke svare på. Embetet kunngjøres ledig på vanlig vis.

Dermed kaster han seg over nye juridiske problemer innen straffetretten. Det gjelder å se bunnet før 1. oktober. Klokken har klemmet for kst. riksadvokat Sven Arntzen.

Men det er han selv som har dratt i strengen. Arco.